

NABAJAĆ (8) *vb pf*

Pierwsze i drugie a jasne (w tym w pierwszym 1 r. błędne znakowanie).

fut 3 sg nabaje (2). ◇ praet 2 sg f -ś nabajała (1). ◇ 3 sg m nabajał (1). ◇ 3 pl m pers nabajali (4).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Opowiedzieć wiele (z subiektywnym podkreśleniem wielości) [o kim] (8) : (nagł) Do Francyfzka. (-)

*ANi Vlyfses/ áni Iafon młody/ Choć o nich śiła śtarczy nabáiáli/ Ták wielé źiemie śnadź nieobycháli/
Iáko ty KochFr 87.*

a. *Opowiedzieć wiele głupstw, rzeczy bezsensownych, nieprawdziwych (7) :*

*nabajać czego (pl a. pron sg) (4): [Bachus do Mierności] A tyżes to wyleciała/ Proźnych tu śłow
nábáiááká BielKom E8v; RejWiz 165; Widzę iż zacni ludzie/ co przed tym piáli/ Ledá czego też
czáfem/ śiła nábáiáli. RejZwierz A4; CzechEp 260.*

*nabajać komu (1): więcey plotkom fwoim wierzą co im Rábiel ezer w Thálmućie nábáiáał/ niź co
Moiżelz nápifał BielKron 462v.*

*nabajać o czym (1): Mizerni żydowie/ nábáiáli też o Ráiu w Tálmućie/ iż iefzcze ieft ná świećie
BielKron 466v.*

W charakterystycznych połączeniach: nabajać bajek, leda czego, plotek, proźnych śłow.

*Szereg: »napleść i nabajać« (1): Mym zdánien/ więcey by śię mu ná śię fráfowác/ [...] y ná ty
wodze ślepe ktorzy tákich baiek y plotek y nápletli y nábáiáli. CzechEp 260.*

Przen: Napelnić głupstwami, rzeczami bezsensownymi (1) :

*Zwrot: [komu o czym] łeb nabajać« (1): A iefli śie do domu przytráfi kto s śtrony/ To iuź z nim
trway choć głupi á czáfem śzalony. Toć o żeláznym wilku iedno łeb nábáie RejWiz 73.*

Formacje współrdzenne cf BAJAĆ.